

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/141/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010332
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010332.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci odsúdeného W. F., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. februára 2014, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2Nt/15/2013 zo dňa 9. októbra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a ukladá sa okresnému súdu, vo veci znovu konať a rozhodol.

odôvodnenie:

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/276/2010 zo dňa 12.01.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 3To/15/2011 zo dňa 10.03.2011 bol odsúdený W. F. uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. Bol za to odsúdený podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Dňa 13.05.2013 odsúdený W. F. podal na Okresný súd Prievidza návrh na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 1T/276/2010. Svoj návrh smeroval do výroku o uloženom úhrnom treste odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 6 rokov a 10 mesiacov nepodmienečne rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/276/2010 zo dňa 12.01.2011 v spojení s uznesením, Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 3To/15/2011 zo dňa 10.03.2011 a v tejto súvislosti tiež poukazoval na nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného W. F. o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v tom smere, že po vyhodnotení všetkých dôkazov dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. Konštatoval, že aj keď nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 o tzv. asperačnej zásade podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. je skutočnosťou, ktorá v čase vyhlásenia pôvodného rozsudku vo veci Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/276/2010 nebola známa. Samotná táto skutočnosť by sama o sebe v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi nepreukazovala, že pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom odsúdeného F.. Tiež konštatoval, že z dokazovania vyplýva, že odsúdený F. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/8/1997 z 08.08.1997 odsúdený aj za trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a vzhľadom na túto skutočnosť v prípade, že by bola

povolená obnova konania v tejto veci, bol by odsúdenému ukladaný trest aj za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., kde dolná hranica trestnej sadzby by bola 5 rokov a 10 mesiacov. Vzhľadom na vyššie konštatované skutočnosti berúc do úvahy fakt, že pôvodne uložený trest bol uložený v rámci základnej trestnej sadzby, ktorá bola 3 roky až 8 rokov odňatia slobody, nepovažoval pôvodne uložený trest vo výmere 6 rokov a 10 mesiacov za trest uložený v zrejmom nepomere k závažnosti činu a pomerom páchatela.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený W. F., ktorú odôvodnil písomne sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Plačka. V písomných dôvodoch namietal najmä nesprávnosť rozhodnutia okresného súdu, pokiaľ tento zamietol jeho návrh na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/276/2010. Opakovane poukazoval najmä na ustanovenie § 41b zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, v zmysle ktorého mal súd nálež Ústavného súdu SR zverejnený v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z. pokladať za dôvod obnovy konania bez ohľadu na existenciu ďalších podmienok vyplývajúcich z Trestného poriadku. Z týchto dôvodov žiadal zrušiť napadnuté uznesenie s tým, aby bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu. Obdobne prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Plačka namietal nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania, predovšetkým v nesprávnom výklade a aplikácii nálezu Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011 vo vzťahu k použitiu asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. veta za bodkočiarkou, pri ukladaní trestu odňatia slobody v pôvodnom konaní. Z týchto dôvodov taktiež žiadal zrušiť napadnuté uznesenie s tým, aby bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie rozhodnutie, resp. aby krajský súd rozhodol sám tak, že povolí obnovu konania.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná a v predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania vo vzťahu k výroku o treste u odsúdeného W. F..

Úvodom k samotným dôvodom rozhodnutia krajského súdu je potrebné uviesť, že ako vyplýva z vyššie uvedeného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/276/2010 zo dňa 12.01.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 3To/15/2011 zo dňa 10.03.2011 bol odsúdený W. F. uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. Bol za to odsúdený podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 7 Tr. zák. k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. (platné ustanovenie Trestného zákona do vyhlásenia nálezu Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. PL.ÚS 106/2011 uverejneného v Zbierke zákonov 21.12.2012 pod č. 428/2012).

Teda odsúdenému W. F. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody aj za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada. Tento záver je možné vyvodiť z tej skutočnosti, že zákonom stanovená trestná sadzba odňatia slobody pri zločine útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. je v rozpätí 3 roky až 8 rokov, pričom pri vyhlásení rozsudku v prejednávanej veci 12.01.2011 bolo aplikované ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. vety za bodkočiarkou - asperačná zásada (súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody), teda v rozpätí 6 rokov 10 mesiacov až 10 rokov 8 mesiacov. Na základe tejto skutočnosti je možné konštatovať, že odsúdenému W. F. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v sadzbe nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby, t. j. 6 rokov 10 mesiacov až 10 rokov 8 mesiacov.

Dňa 21. decembra 2012 bol v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 vyhlásený Nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorým v § 41 ods. 2 Tr.zák., časť prvej vety za bodkočiarkou, bola vyhlásená za protiústavnú.

Podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por. sa netýkajú zmeny právneho stavu, teda zmeny zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Ak teda bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované priamo už v tomto ustanovení (ide o dôvod obnovy konania „ex lege“).

Preto nie je potrebné, aby súd skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. tak, ako to urobil v prejednávanej veci vo vzťahu k pôvodne uloženému trestu, ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. per analógiám z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov - zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod I. a II.:

I. Ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z tohto dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t. j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

II. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Na základe uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V predmetnej veci bude totiž potrebné povoliť obnovu konania v prospech odsúdeného W. F., za súčasného zrušenia výroku o treste v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku. Súd prvého stupňa vo výroku svojho rozhodnutia pritom bude musieť použiť ustanovenie § 41b ods. 1 vyššie citovaného zák. č. 38/1998 Z.z., ako aj ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. per analógiám, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku a naň nadväzujúcich rozhodnutí podľa § 400 ods. 1 Tr. por. Súbežne s povolením obnovy konania bude však navyše potrebné rozhodnúť aj o väzbe odsúdeného W. F. § 403 Tr. por. (o vzatí či nevzatí do väzby) a pred rozhodnutím o väzbe bude nevyhnutne potrebné odsúdeného aj k tejto otázke vypočúť.

O väzbe pritom rozhodne súd prvého stupňa samostatným výrokom už v rámci uznesenia, ktorým bola povolená obnova konania s tým, že v prípade rozhodnutia o vzatí odsúdeného do väzby začiatok plynutia lehoty väzby bude určený okamihom nadobudnutia právoplatnosti oznámeného uznesenia. Hoci o väzbe rozhodne súd prvého stupňa ešte pred právoplatnosťou uznesenia o povolení obnovy konania, nepôjde o rozhodnutie v rozpore s § 403 Tr. por., pretože výrok odkladajúci začiatok plynutia lehoty väzby vylučuje akýkoľvek zásah do výkonu trestu odňatia slobody a zabezpečuje, že účinky väzby nastanú až po právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania. Ak by následne, v prípade podaného opravného prostriedku, bolo nadriadeným súdom zrušené uznesenie súdu prvého stupňa a zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, žiadne účinky väzby v takom prípade nemôžu nastať. V prípade rozhodnutia o vzatí odsúdeného do väzby takýto postup umožňuje plynulý prechod obmedzenia osobnej slobody formou výkonu trestu na obmedzenie osobnej slobody formou väzby a zároveň najlepšie vyhovuje podmienkam spravodlivého procesu, keď plne rešpektuje právo obvineného byť pred rozhodnutím o väzbe vypočutý. Vyššie uvedený postup nielenže vyhovuje podmienke bezodkladného rozhodnutia o väzbe (§ 403 Tr. por.), ale vyplýva aj z ustanovenia § 86 ods. 1 Tr. por. prvá veta, z ktorej vyplýva, že ide o

tzv. rozhodnutie o väzbe vopred. Pred rozhodnutím o väzbe sa pritom musí v rámci verejného zasadnutia o obnove konania primerane postupovať podľa § 72 ods. 2 Tr. por., najmä ide o to, aby bol odsúdený vypočutý, keďže ďalšie podmienky budú v takom prípade splnené (vykoná sa verejné zasadnutie - § 402 ods. 2 Tr. por.).

Podľa § 77 ods. 3 Tr. por. dĺžka trvania väzby, o ktorej bolo rozhodnuté v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podľa § 380 ods. 2 alebo § 403, sa posudzuje samostatne a nezávisle o dĺžky konania väzby v pôvodnom konaní.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody a na podklade dôvodne podanej sťažnosti odsúdeného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.